

Единъ мѣсецъ слѣдъ това френскиятъ консулъ, Дозонъ, телеграфиралъ кжсо и ясно: „нашата мисия пропадна“.

Първиятъ опитъ на Европа да накара Турция да въведе по-добъръ редъ въ страната за да се отстранятъ причинитѣ за въстания пропадналъ, благодарение несъгласието между кабинетитѣ и упорството на Турция.

II.

Генералъ Игнатиевъ получилъ въ Цариградъ енергични наставления да не оставя на мира Турция до като не приложи общанитѣ реформи. Независимо отъ това рукиятъ царъ се интересувалъ живо за участиа на Черна-Гора и искалъ отъ своя Цариградски прѣдставителъ да го държи въ течение на събитията, които се разиграватъ на Черногорската граница.

Руското правителство било убѣдено, че събитията нѣма да се спратъ само съ въстанията въ Босна и въ Херцеговина и че тѣ ще се развиятъ въ много по-опасна форма. Тоя възгледъ на Петербуския кабинетъ ни прѣдава генералъ ле Фло въ своитѣ мемоари. Князь Горчаковъ бесѣдвалъ единъ день съ френския посланикъ и между другото му казалъ слѣднитѣ думи: „ние направихме всичко за да избѣгнемъ стълкновенията; ние не прѣстанахме да съвѣтваме васалнитѣ на Турция провинции¹⁾ да бждатъ благоразумни и въздържани, защото ние нѣма да ги поддържаеме въ тѣхнитѣ агресивни дѣйствия Австрия е възприела нашия принципъ въ политиката Но Черна-Гора не е васална провинция и ние неможемъ да спремъ съсѣднитѣ народи да ѝ дадатъ помощъ и покровителство.

Послѣдната фраза визирала Австрия.

Горчаковъ продължилъ:

„Русия и Австрия, а подиръ тѣхъ и Гърция сж рѣшени да не се намѣсятъ въ тоя въпросъ, но, ако конфликтътъ избухне между Турция и васалнитѣ княжества

¹⁾ Касае се най-вече за Сърбия.